

1. ΝΕΑ ΑΡΧΗ ΓΙΑ ΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΠΑΞΙΝΟΥ ΜΙΝΩΤΗ

Μέσο: ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Ημ. Έκδοσης: . . . 10/11/2023 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 10/11/2023

Σελίδα: 14

Innews ΑΕ - Αποδελτίωση Τύπου - <http://www.innews.gr>

Φωτογραφίες συναντήσεων του ζεύγους με διεθνείς προσωπικότητες. Διακρίνεται και το Όσκαρ (αντίγραφο) της Παξινού.

Το γραφείο του Αλέξη Μινωτή και φωτογραφίες της Κατίνας Παξινού, σε ένα χώρο γεμάτο αναμνήσεις και κειμήλια.

Η Παξινού και ο Μινωτής, την εποχή της διεθνούς καριέρας τους.

Νέα αρχή για το Μουσείο Παξινού - Μινωτή

Η επανέκθεση που μόλις ολοκληρώθηκε ανοίγει με αξιώσεις ένα νέο κεφάλαιο επικοινωνίας με την κοινωνία

Του **ΝΙΚΟΥ ΒΑΤΟΠΟΥΛΟΥ**

Η επανέκθεση στο Μουσείο Παξινού - Μινωτή στο **Μέγαρο Ευνάρδου**, στην Αγίου Κωνσταντίνου και Μεγάνδρου, απέναντι από το Εθνικό Θέατρο, σηματοδοτεί και μια επανεκκίνηση. Το νέο ξεκίνημα συμπίπτει κατά μία έννοια με τη νέα περίοδο που άρχισε πρόσφατα στο **Μορφωτικό Ίδρυμα Εθνικής Τραπέζης (ΜΙΕΤ)**. Το **ΜΙΕΤ** είναι ο διαχειριστής του κληροδοτήματος Αλέξη Μινωτή και ικανοποιώντας την επιθυμία του διαθέτη εμπλούτισε –μετά τον θάνατό του, το 1996– την Αίθουσα Παξινού με επιπλέον αντικείμενα και έργα τέχνης με τονομιάζοντες τον χώρο του Μουσείου Παξινού - Μινωτή. Εκτός, το μουσείο είχε μια διακριτική παρουσία και το **ΜΙΕΤ** εκπληρώσε τους μορφωτικούς σκοπούς του κληροδοτήματος.

Αλλά η επανέκθεση που μόλις ολοκληρώθηκε ανοίγει με αξιώσεις ένα νέο κεφάλαιο επικοινωνίας με την κοινωνία. Η κοπιώδης και αποτελεσματική επανέκθεση του μουσείου, έργο της μουσειο-

λόγου Σοφίας Ε. Πελοποννήσιου, εκφράζει μια διευρυμένη οπτική και σαφέστατα φέρει τον αέρα μιας ανανεωμένης αισθητικής. Η επίσκεψη στις δύο αίθουσες του μουσείου, στο νεοκλασικό **Μέγαρο Ευνάρδου**, αποτελεί βίωμα που συνοδεύεται από σκέψεις

Η πατριωτισμένη αίσθηση βαθιάς λογοσύνης και κοσμοπολιτισμού δημιουργεί ένα θερμικό κλίμα εξαιρετικής ατμόσφαιρας.

για τις δύο τεράστιες προσωπικότητες του ελληνικού θεάτρου. Φέτος, είναι η επέτειος των 50 χρόνων από τον θάνατο της Κατίνας Παξινού. Είχα την εμπειρία της ξενάγησης από την υπεύθυνη της επανέκθεσης, Σοφία Ε. Πελοποννήσιου, παρουσία της υποδιευθύντριας Της Υποδιευθύντριας Οικονομικών και Διαχειρίστριας Σο-

φίας Καλογηράτου, και της υποδιευθύντριας στην υποδιεύθυνση Προγραμμάτων, Ανάπτυξης και Προβολής Έλκας Βλάχου.

Εξαρχής γίνεται φανερό πως τα κειμήλια, τα έπιπλα, τα έργα τέχνης, τα ενθυμιάματα, τα προσωπικά αντικείμενα φέρουν συμβολισμό που υπερβαίνει το καλλιτεχνικό εκτόπισμα. Στην είσοδο, βλέπει κανείς (και ξεφυλλίζει) τα χειροποίητα βιβλία με δημοσιεύματα του Τύπου για την καριέρα της Παξινού και του Μινωτή, που σχεδίασε η Σοφία Ε. Πελοποννήσιου και δημιούργησε η Μαρία Αλεξίου.

Συναισθάνεται κανείς το μέγεθος και την προσφορά της Κατίνας Παξινού και του Αλέξη Μινωτή μέσα σε ένα πνευματικό, κοινωνικό και διεθνές περιβάλλον, τα δίκτυα φίλης με μορφές όπως η Μαρία Κάλλας, ο Αριστοτέλης Δασιάς, ο Δημήτρης Μπιντιούσης, ο Δημήτρης Χορν, ο Κωνσταντίνος Καραμανλής, ο Ευγένιος Ο' Νιλ και πολλοί ακόμη. Ένας κόσμος πολύπλοκος, με παιδεία και συναίσθημα.

Μελετώντας τις πηγές και το διαθέσιμο υλικό, η κ. Πελοποννήσιου οργάνωσε επί της ουσίας μια αφήγηση στο σώμα του 20ού αιώνα, προβάλλοντας συναντήσεις και κορυφώσεις. Εμφαση δίνεται στη διεθνή καριέρα της Παξινού και του Μινωτή (ιδίως της πρώτης), και ο επισκέπτης θα δει σε περίοπτη θέση και το Όσκαρ (Β' γυναικείου ρόλου) με το οποίο τιμήθηκε η Παξινού ερμηνεύοντας τον ρόλο της Πιλάρ στο «Για ποιον χτυπά η καμπάνα» (1943, βασισμένο στο βιβλίο του Ερνεστ Μπέργκμαν και στον Γκάρι Κούπερ. Εκεί μείνει στην Ιστορία η γεμάτη αυτοπεποίθηση φράση της Παξινού: «Δεν θα παίξω την Πιλάρ, είμαι η Πιλάρ!»).

Ενα πορτρέτο της Παξινού από τον σκηνογράφο Κλεόβουλο Κλών, στένει συνεργάτη του ζεύγους Μινωτή - Παξινού, ξεχωρίζει στον τοίχο της πρώτης αίθουσας. Επιπλέον εξαιρετές αισθητικές, όπως το μικρό και το μεγάλο σκεπτερό (το δεύτερο με τρία σπάνια βιβλία που χωρούν στην παλάμη),

ένα πορτρέτο του Τσαρούχη από την παράσταση «Μάνα Κουράγιο» (που έγραψε Ιστορία), μια φωτογραφία της από τον Σέσιλ Μπίτον, την εποχή που η Παξινού έπαιζε «Έντια Γκάμπλερ» στο Μπρόντγουεϊ (1942). Εκεί την είχε δει και ο Ερνεστ Χέιμγουεϊ... Μια θαυμάσια ντουλάπα, έργο τέχνης, δείχνει την υψηλή αισθητική στην καθημερινότητα.

Ενας θαυμαστός κόσμος

Όλα αυτά, τα «αταίριαστα», γίνονται ένας θαυμαστός κόσμος χάρη στη φροντίδα της μουσειολογικής προσέγγισης (τα τεχνικά θέματα στο στάσιμο του χώρου ανέλαβε ο Νίκος Ζύκας). Τα χρόνια, το μίλε ραφ και το μισορντό στους τοίχους, οι εκλεκτικές συγκατοικήσεις, τα υφάσματα των επιπλώσεων, η πατριωτισμένη αίσθηση βαθιάς λογοσύνης και κοσμοπολιτισμού δημιουργούν ένα θερμοκλίμα εξαιρετικής ατμόσφαιρας. Είναι, χωρίς αμφιβολία, ένα μουσείο ουσίας και ατμόσφαιρας, στην παράδοση των καλύτερων ευρωπαϊκών του είδους.

Αν και μικρό σε έκταση ως μουσείο, ο χώρος είναι γεμάτος εκθέματα και πληροφορίες. Στη δεύτερη αίθουσα, δεσπόζει το γραφείο του Μινωτή. Το μπουτυτάρι της Παξινού με τα κοσμήματα. Το κέντημα από τα χέρια της, με τη λέξη duente, εμπνευσμένο από τον «Ματωμένο γάμο». Η ταμπакιέρα με το όνομα του Ευγένιου Ο' Νιλ με σημείωμα του Μινωτή. Φωτογραφίες, με τη Σοφία Λόρεν, τον Τενεσί Ουίλιαμς, τον Βισκόντι, τον Γκρέγκορι Πεκ, την Άννα Μανιάνι... Αναλογίζομαστε τα ιερά τέρατα, τις μεγάλες προκλήσεις. Η Παξινού είχε παίξει το 1938 στην Επίδαυρο, στην πρώτη παράσταση αρχαίου δράματος, ο Μινωτής είχε σκηνοθετήσει την Κάλλας, είχαν και οι δύο τις υψηλότερες απαιτήσεις από τον εαυτό τους.

Το Μουσείο Παξινού - Μινωτή αναγεννήθηκε και το βλέπουμε πλέον ως νέο απόκτημα της Αθήνας. Επισκέψτε και ξεναγήστε οργανώνοντας κατόπιν συνεννόησης με το **ΜΙΕΤ**.